

[Brixtofte]

at man ikke vil give samme barselorlov til denne store gruppe af befolkningen, som gælder for lønmodtagerne.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

For at udrydde enhver misforståelse skal jeg understrege, at socialdemokratiet og regeringen deler den opfattelse, at der bør være en ligestilling i forhold til de selvstændige erhvervsdrivende, i forhold til de medarbejdende ægtefæller, i forhold til adoptivforældrene, og det var også indeholdt i det lovforslag, der har været sendt ud til høring.

Som bekendt har regeringen måttet træffe den tunge beslutning, at vi i den nuværende situation ikke mente, at der var økonomisk mulighed for forslaget, og det er begrundelsen – og den eneste begrundelse – for, at vi ikke støtter lovforslaget, som det ligger her.

Ole Thomsen (S):

Foranlediget af fru Ninna Pedersens bemærkninger må jeg helt klart sige, at det er de stik modsatte begrundelser, socialdemokratiet har for at gå imod dette lovforslag. Jeg tror ikke, fru Ninna Pedersen er klar over de faktiske forhold, og hvilke problemer der opstår i forbindelse med en barselorlov. Jeg finder også, at fru Ninna Pedersens terminologi om hele problematikken i forbindelse med at få børn simpelt hen er forældet.

Socialdemokratiets begrundelse for at gå imod lovforslaget – og her gentager jeg socialministeren – er alene, at vi finder, at det er et lapperi på en eksisterende lov, der trænger til en nyvurdering. Det vil vi være med til. Men vi vil have alle aspekter frem, og især vil vi have løst problemet for de hårdt arbejdende og kvinder i de fysiske erhverv. Det er problemer, der trænger sig på. Det er vor begrundelse for at afvise dette lovforslag specielt.

Ninna Pedersen (FP):

Når den socialdemokratiske ordfører taler om, at jeg anvender en forældet terminologi, giver jeg ikke ret meget for det, for naturen har som bekendt ikke ændret sig, siden jeg fik børn. Jeg påviste, at der efterhånden var blevet tale om en økonomisk side af sagen mere end hensynet til kvinden, og det er den økonomiske side af sagen, jeg ikke just mener at tiden er inde til at vi bør udvide.

Vi synes også, det er forkert, at der ikke er ligeret mellem de selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagerne i denne sag, men jeg argumenterede ved at stille spørgsmålet: hvorfor skal det være ensbetydende med kroner og øre, om folk skal have børn? Det helt ideelle ville være, om moderen ikke var afhængig af kroner og øre, men samfundet sagde til hende, at man kunne nok nøjes med mindre, hvis man prioriterede højere at få nogle børn. Det var det, jeg argumenterede for.

Jeg vil gerne fortsætte med at sige, at der er netop økonomi i denne sag, og det undrer mig i og for sig meget, at venstre, der taler så meget om sparebestræbelser, er ude på at udvide denne side af sagen. Det er efterhånden blevet en byrde for samfundet med sygedagpenge og barselorlov. Det skal jo betales af arbejdsgivere eller nogle andre borgere i samfundet med det resultat, at varerne bliver fordyret. Det er altså skruen uden ende med et ulykkeligt samfund med stor arbejdsløshed, fordi sygedagpengene skal indkalkuleres i varens pris, så varens pris bliver så høj, at vi ikke kan konkurrere rent prismæssigt med udlandet, at vi ikke kan sælge vore varer, og derfor skabes der større arbejdsløshed herhjemme.

Vi mener i fremskridtspartiet, at samfundet og mennesket selv skal have den ansvarsfølelse, det er, at folk selv betaler for de to første sygedage.

Det kan undre os, at det netop er partiet venstre, som vil være med til forhøjede omkostninger. Det er nærmest en socialistisk tankegang. Hvis der nogen sinde bliver penge til det, kan vi tage spørgsmålet op igen, men i dag finder fremskridtspartiet det rent ud uforsvarligt at gå ind for en sådan lovgivning.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg vil give den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Thomsen, ret i, at det er et meget lille forslag, der kommer fra venstre. Men jeg synes, det på en måde er hykleri, når socialdemokratiet har gjort det store arbejde via børnekommission, ligestillingsråd osv. og har sendt sit forslag ud til høring i de forskellige faglige organisationer, at man så siger nej, når der trods alt kommer et forslag, hvor der